

KALASTAJA JA HÄNEN VAIMONSA

TEKSTI GRIMMIN SADUN MUKAAN

KUVAT PIIRTÄNYT
ERIC D.W.EHRSTRÖM

KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA
HELSINGISSÄ

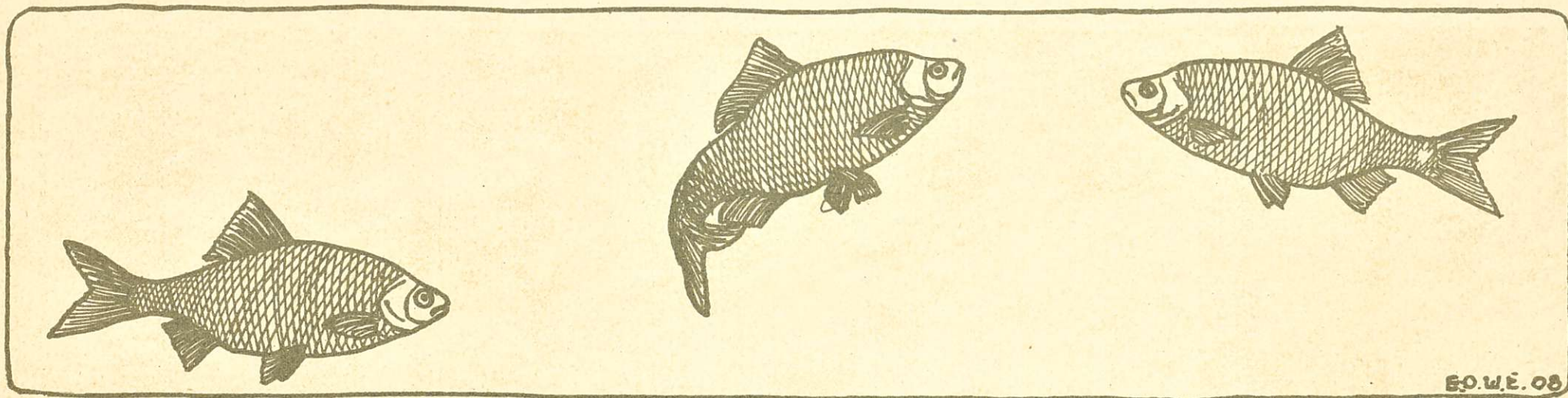
KALASTAJA JA HÄNEN VAIMONSA

TEKSTI GRIMMIN SADUN MUKAAN

KUVAT PIIRTÄNYT
ERIC O.W.EHRSTRÖM

KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA
HELSINGISSÄ

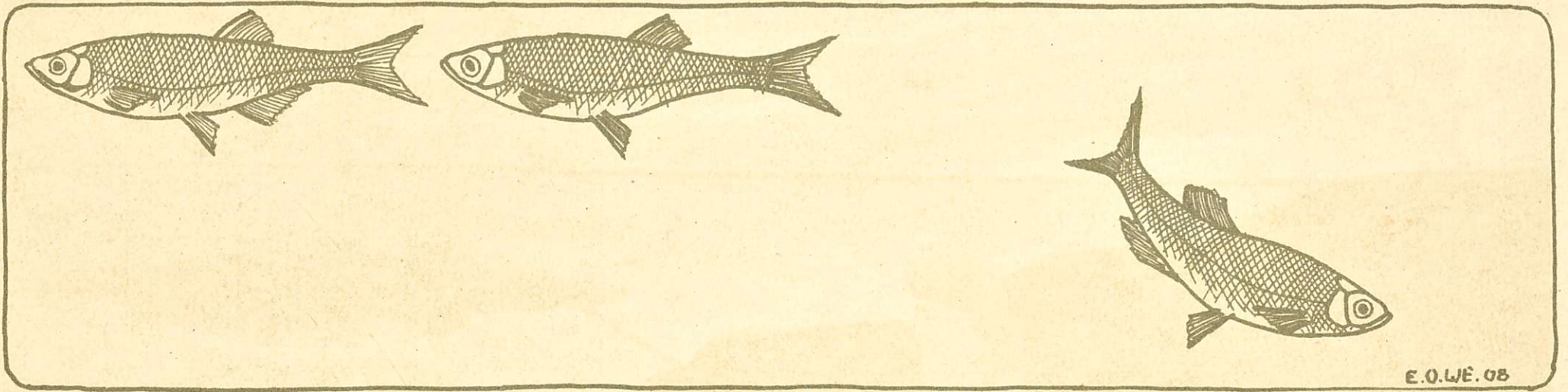

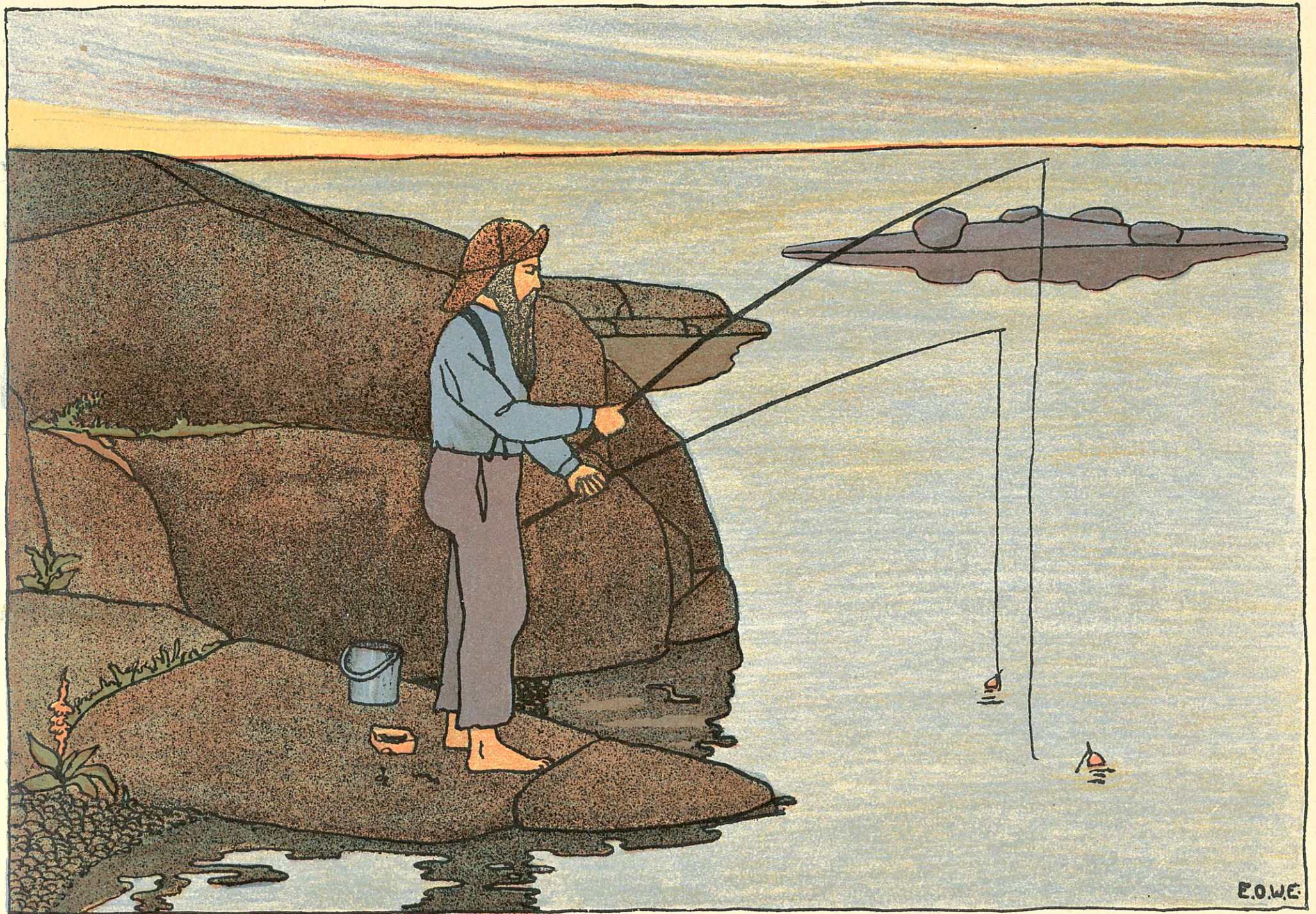
50.W.E.08

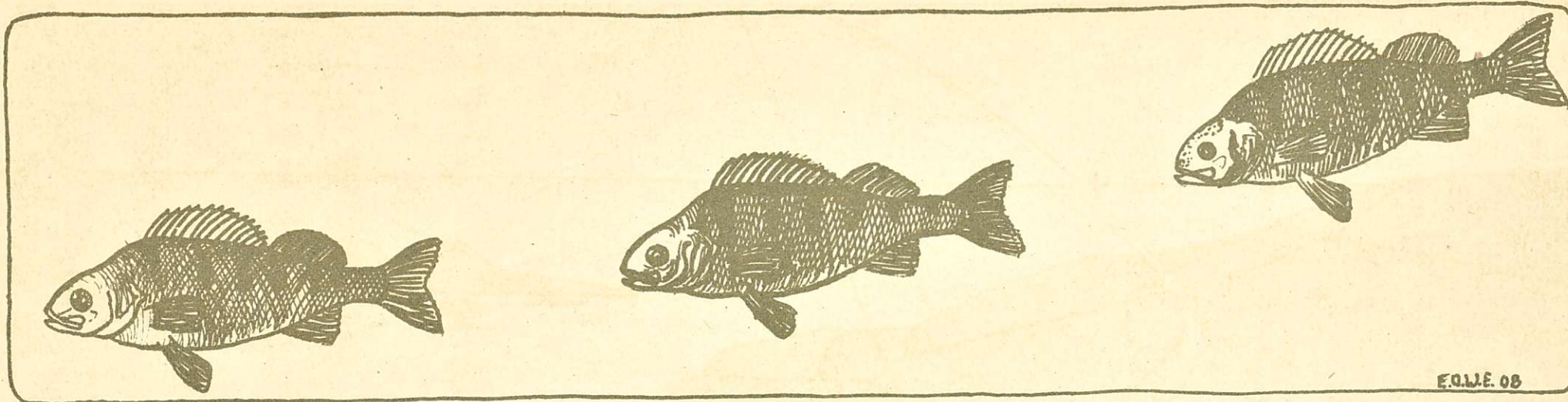
Oli kerran ukko ja akka. Ukon nimi oli Hannu ja akan nimi Liisa. He asuivat meren rannalla pienessä mökin pahasessa. Tuvassa oli vain savipermanto ja ikkunoina pienet luukut. He olivat hyvin köyhät, eikä heillä ollut muuta ruokaa kuin kaloja, joita ukko ongella pyysi.

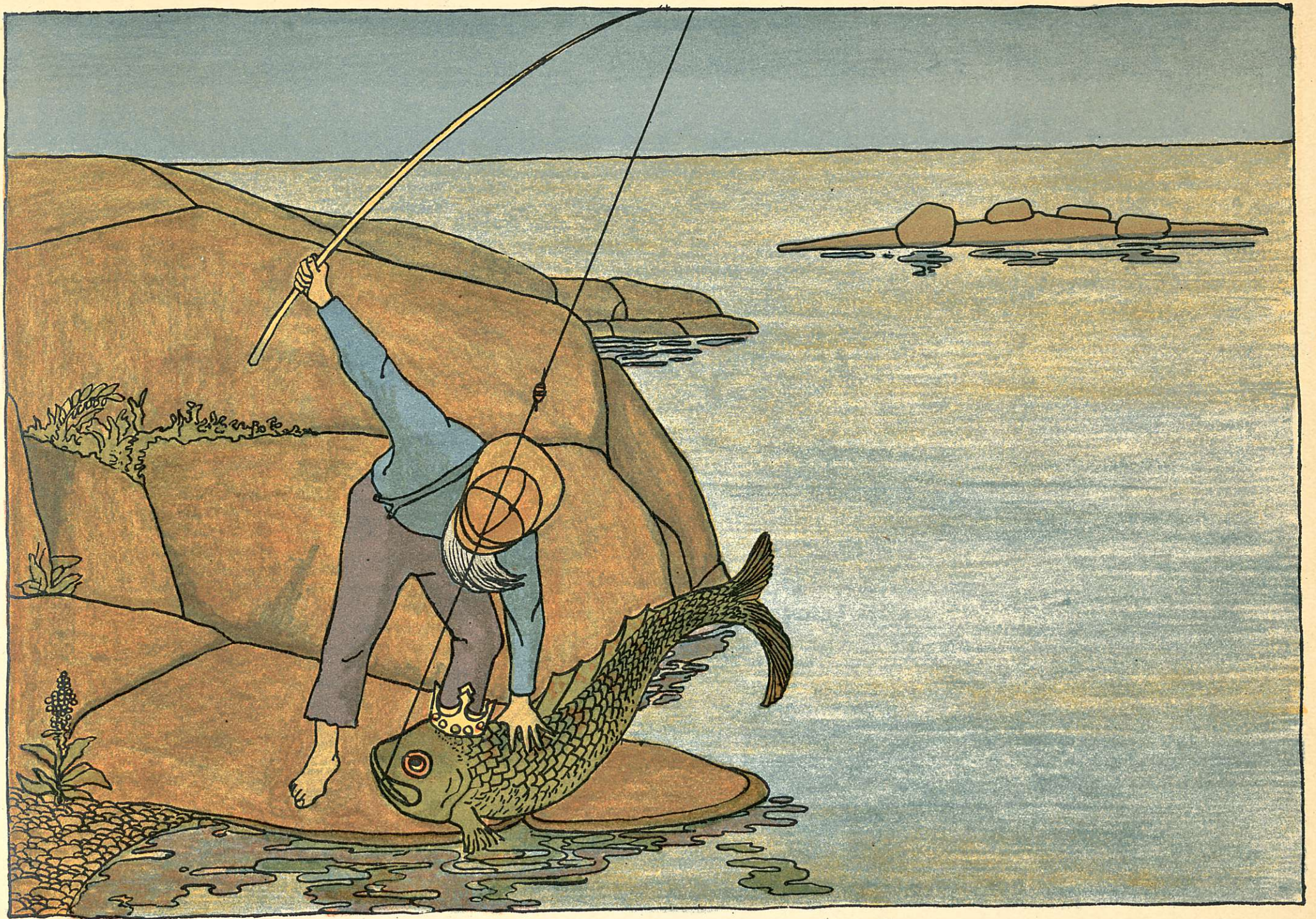
Ja ukko onki ja onki joka päivä varhain aamusta iltaan saakka.

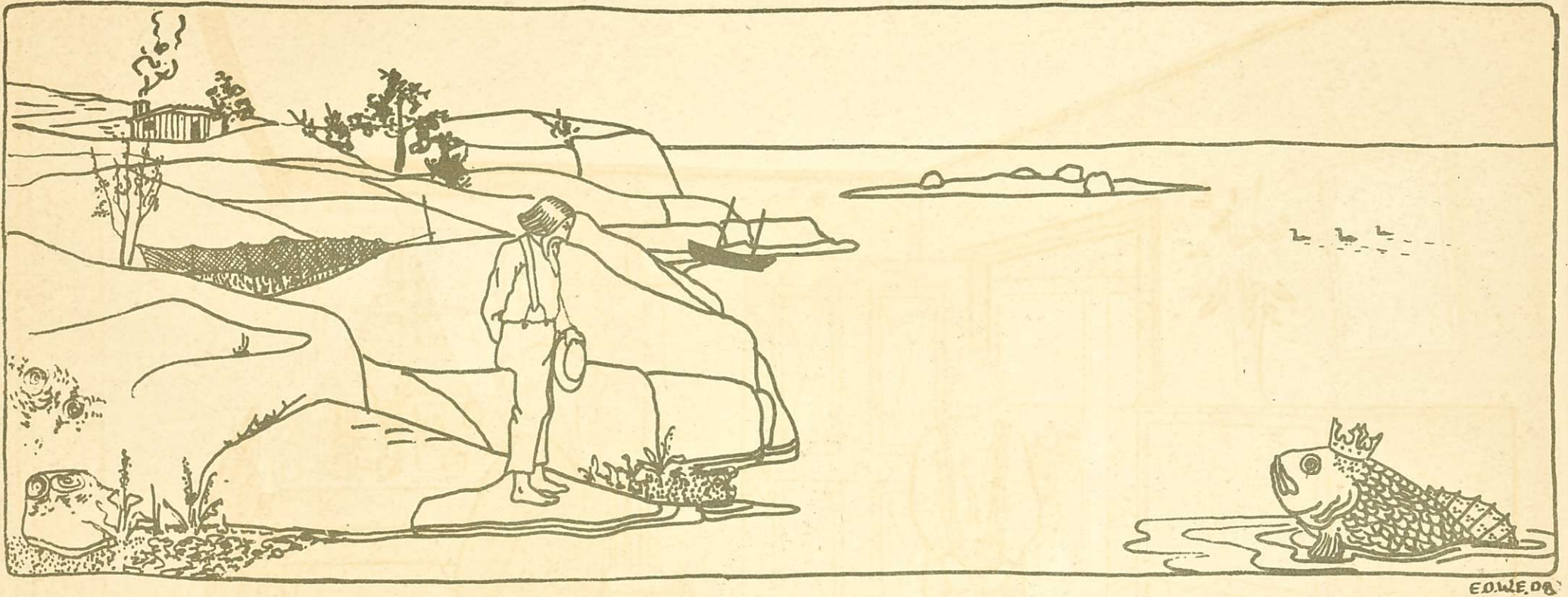

E. O. J. E. 08

Eräänä päivänä nykäisi kala onkea hyvin kiivaasti, ja ukko sai suuren suuren kalan. Sellaista ei hän ollut ennen nähnytäkään. Kun hän suurella vaivalla sai sen maihin ja aikoi ottaa sen hengiltä, sanoi kala: »Älä tapa minua! Minä en ole mikään tavallinen kala, vaan lumottu prinssi. Et voi kuitenkaan syödä minua. Päästä siis mieluummin minut vapaaksi.» Ja ukko päästi prinsikalan veteen ja meni kotiin ja kertoi ihmeissään tapauksen Liisalle. Silloin sanoi akka: »Tyhmäpä olit, ukkoseni, kun et toivonut itsellesi jotakin. Mene heti takaisin rantaan, houkuttele kala luoksesi ja pyydä häneltä oikein kaunista tupaa.» Ukko ei ensin olisi tahtonut, mutta meni kumminkin.

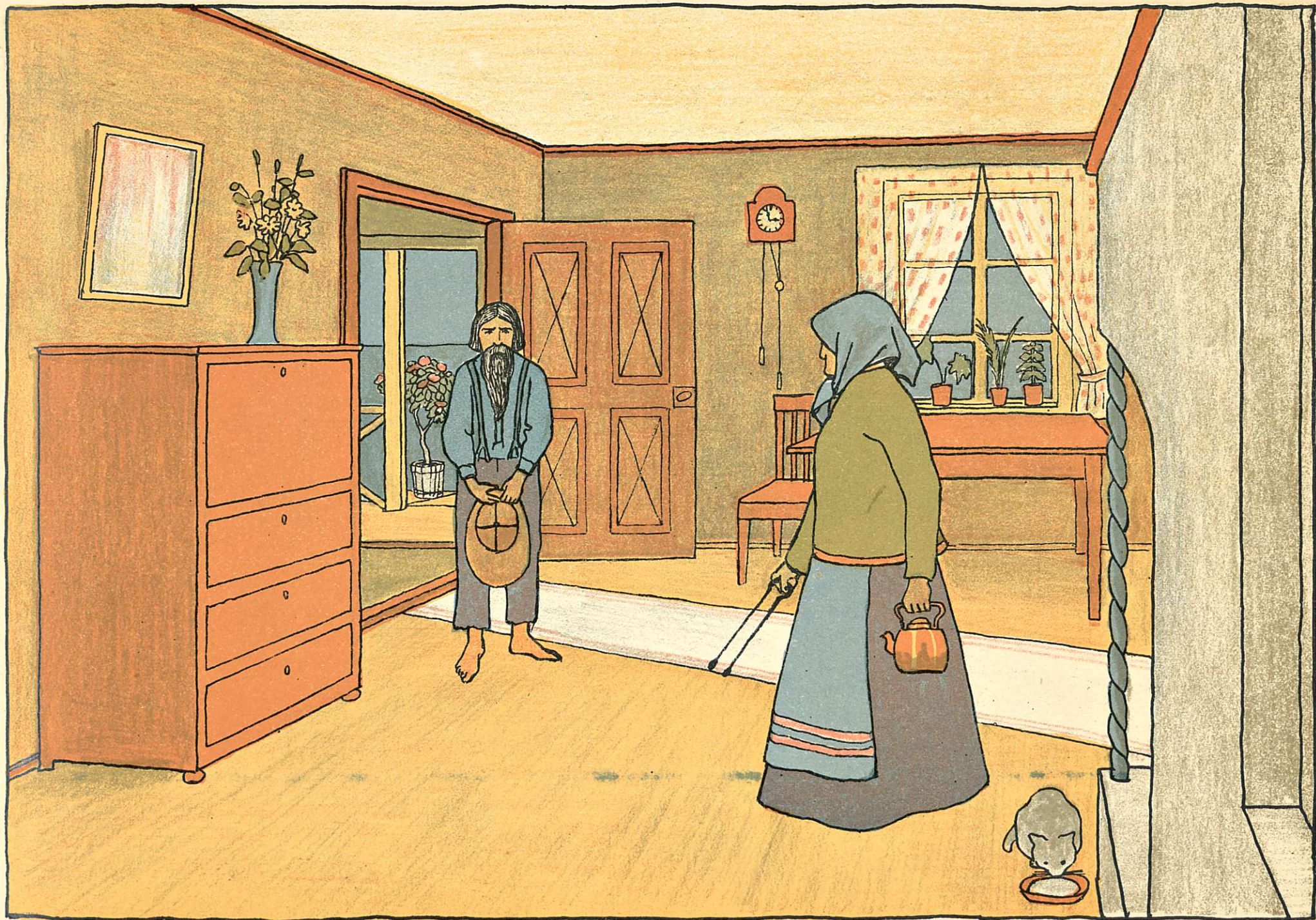

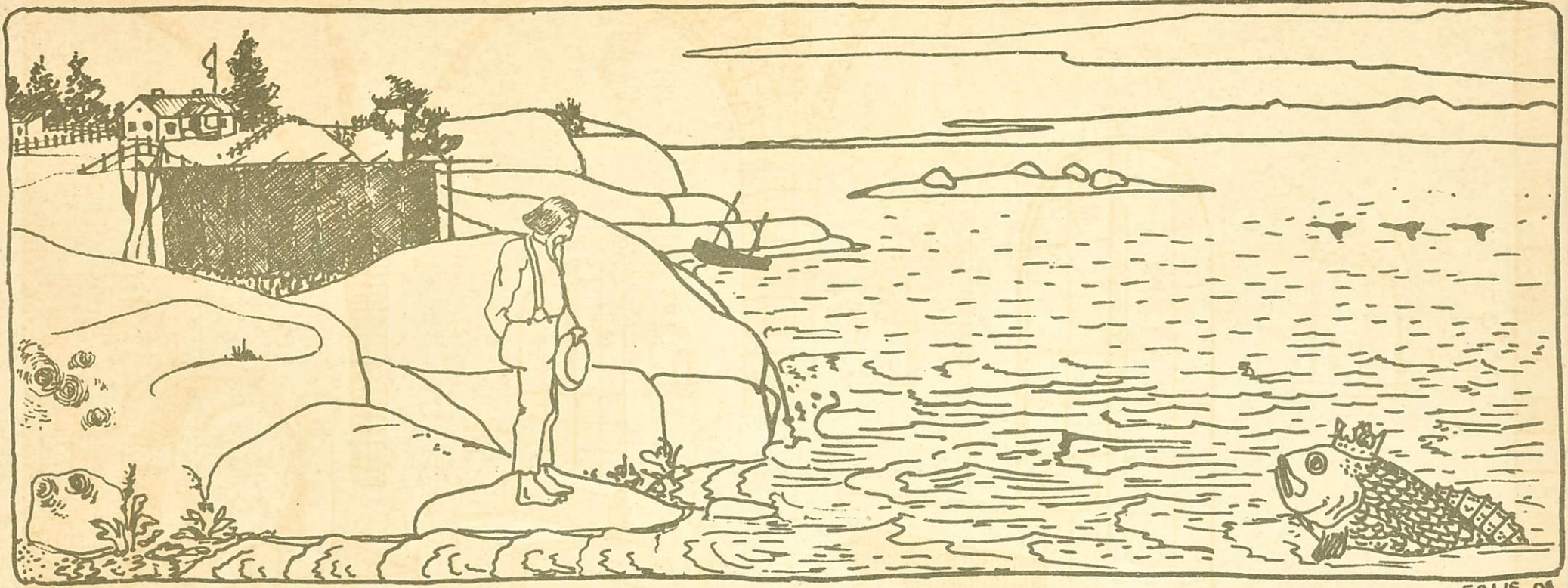
Ja ukko tuli rantaan, meri oli tyyni ja peilikirkas, ja hän huusi:

»Kampelainen meren syvän,
neuvon pyydän selvän, hyvän,
sillä mitä tahdonkaan
vaimoni ei tyydy vaan!»

»Mitä hän sitten haluaa?» kysyi kala ja sukelsi esiin. »Hän tahtoo saada kauniin tuvan», vastasi ukko.

»Mene kotiin katsomaan», sanoi kala. Ja ukko meni kotiin, ja siellä oli uusi tupa. Mutta kun hän astui sisään, niin sanoi Liisa: »Olisimmehan voineet saada linnankin samalla; lähde uudestaan rantaan ja pyydä suurta linnaa.» Ukko ei ensin olisi tahtonut, mutta meni kumminkin.

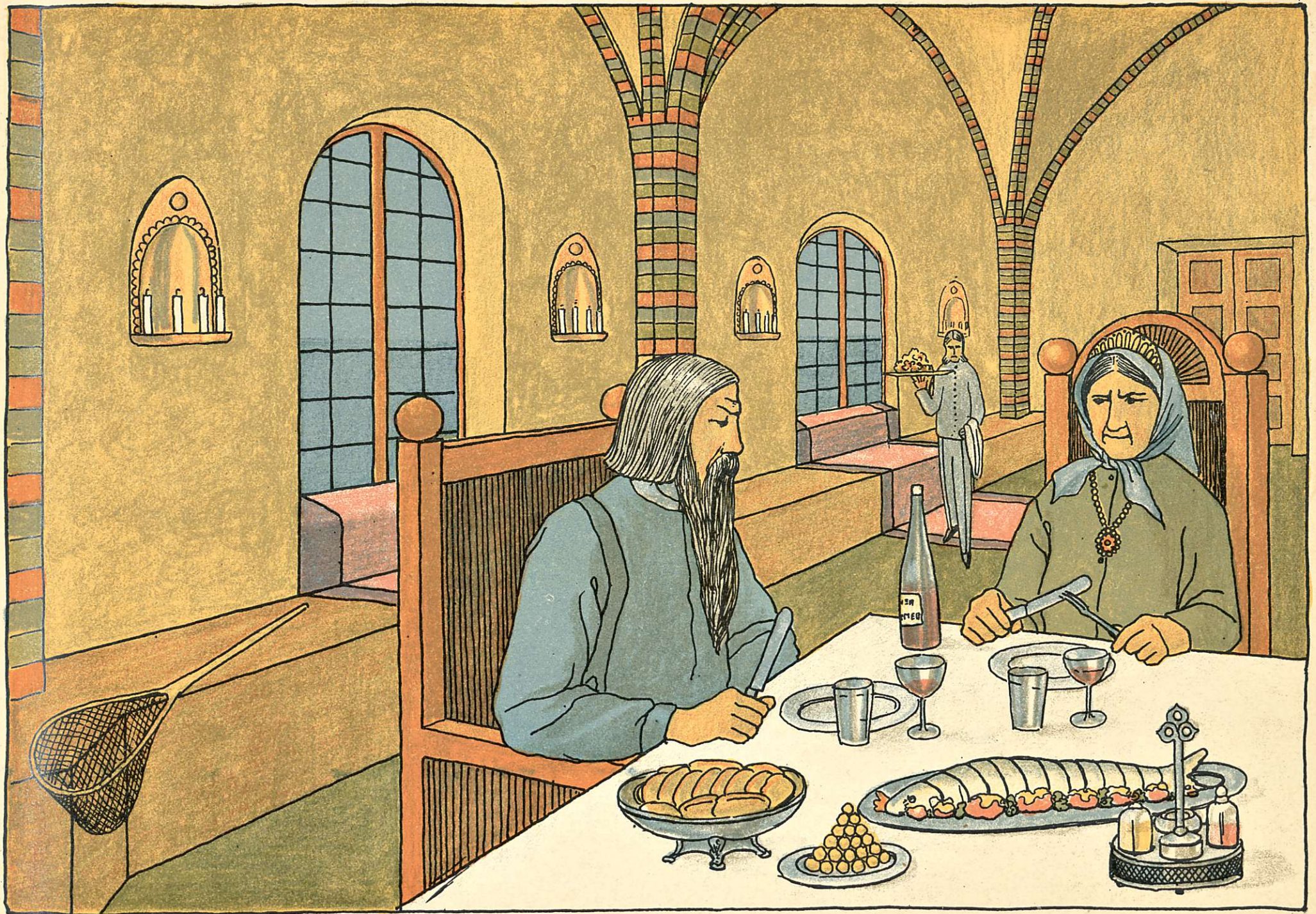

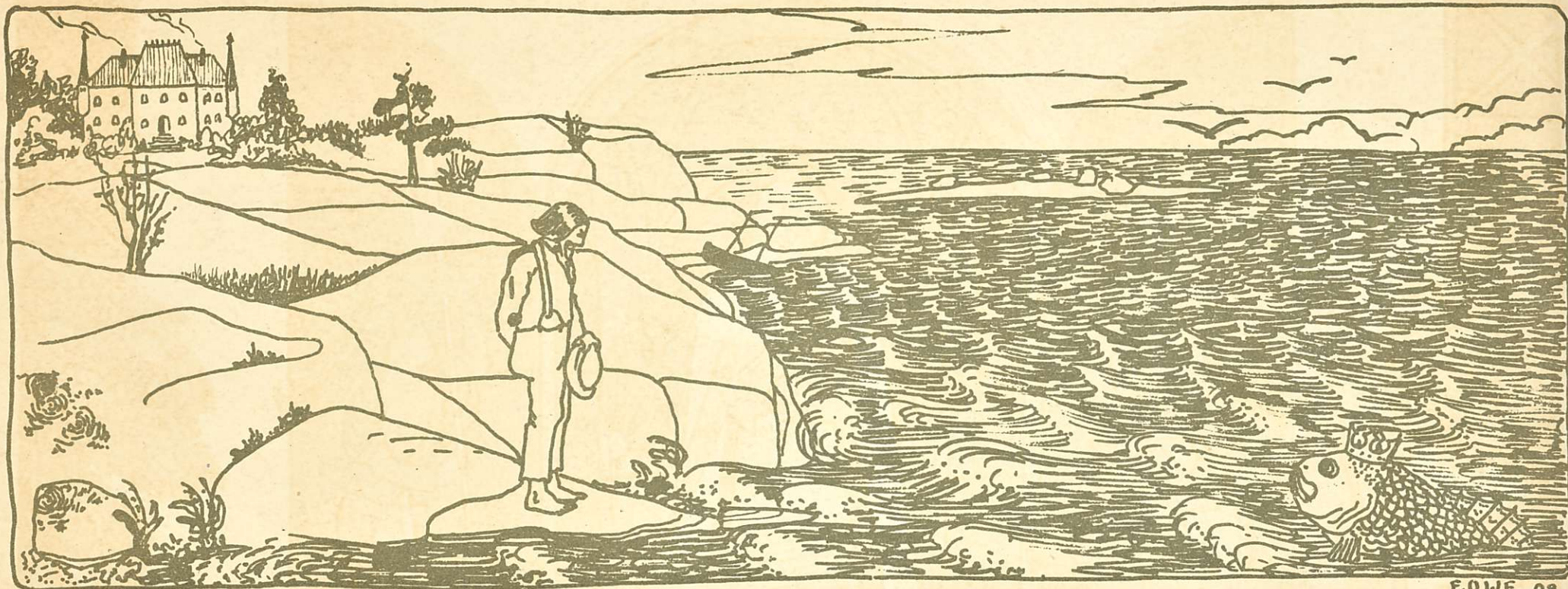
Ja ukko tuli rantaan, mutta meri ei ollutkaan enää tyyni, ja hän huusi:

»Kampelainen meren syvän,
neuvon pyydän selvän, hyvän,
sillä mitä tahdonkaan
vaimoni ei tyydy vaan!»

»Mitä hän sitten haluaa?» kysyi kala. »Hän tahtoo saada suuren linnan!» sanoi ukko.

»Mene kotiin katsomaan», sanoi kala. Ja ukko meni kotiin, ja siellä oli linna ja suuripa se olikin. Mutta kun hän istui syömään vaimonsa kanssa, sanoi tämä: »Oli-sinhan samalla voinut tulla kuninkaaksikin; mene rantaan ja pyydä, että saisin tulla kuninkaaksi.» Ukko ei ensin olisi tahtonut, mutta meni kumminkin.

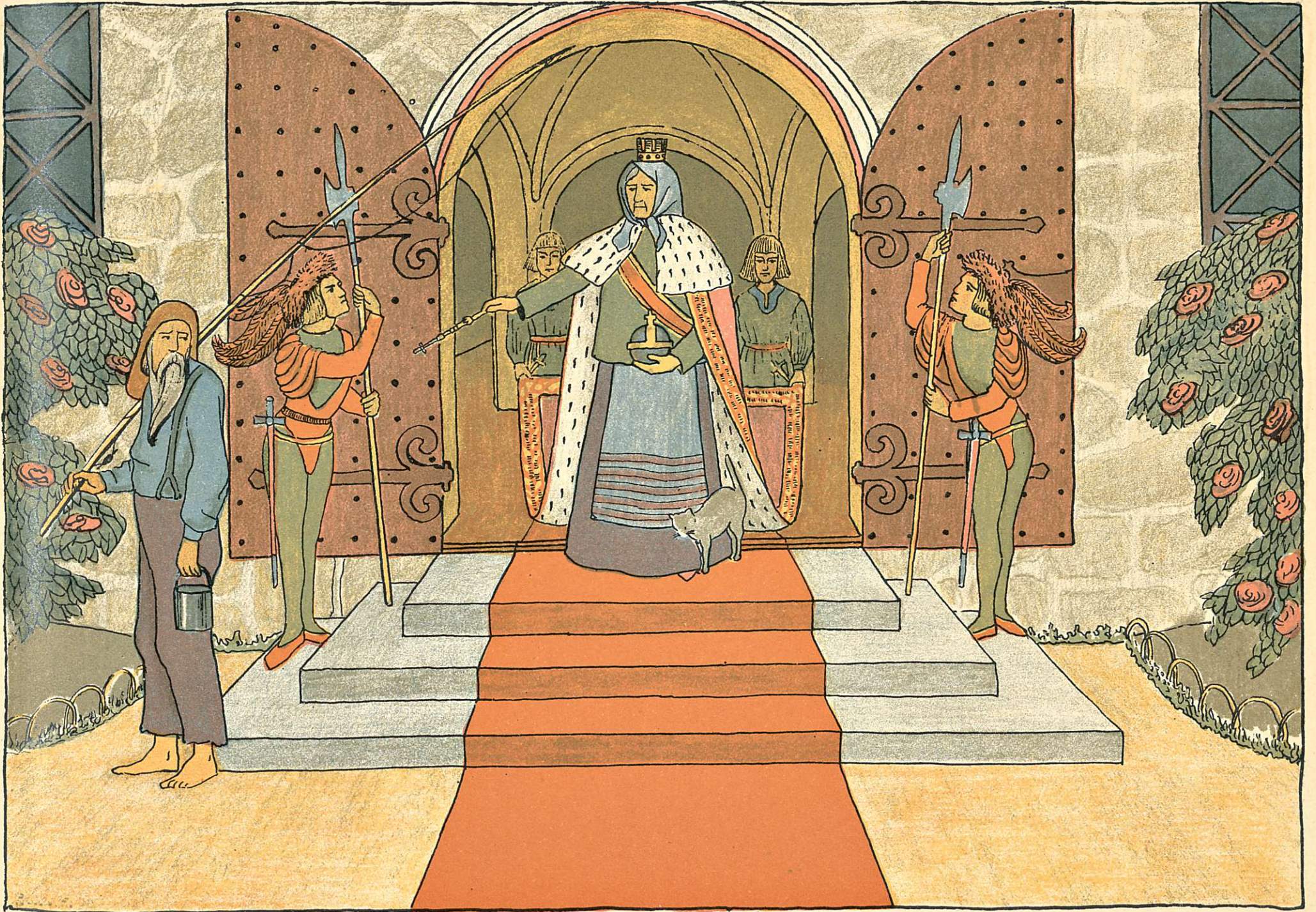

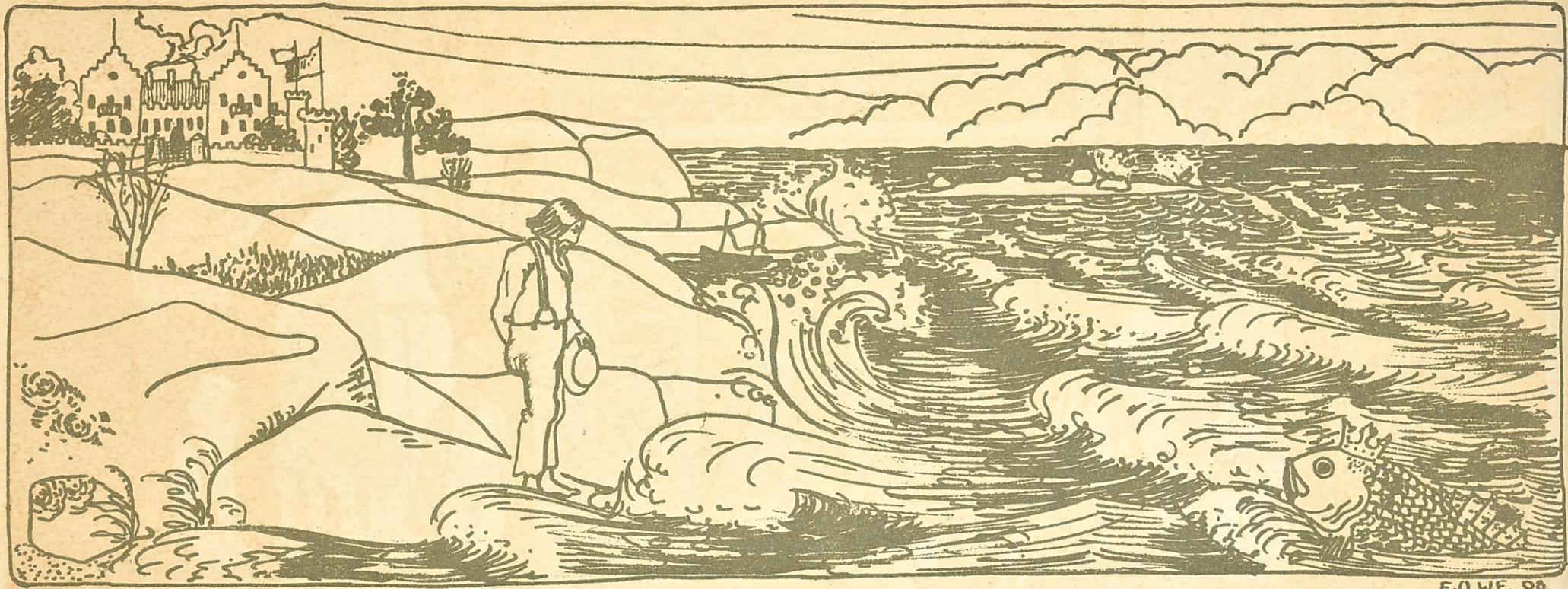

Ja ukko tuli rantaan, mutta nyt olikin noussut oikein kova tuuli, ja hän huusi:

»Kampelainen meren syvän,
neuvon pyydän selvän, hyvän,
sillä mitä tahdonkaan
vaimoni ei tyydy vaan!»

»Mitä hän sitten haluaa?» kysyi kala. »Hän tahtoo tulla kuninkaaksi», sanoi ukko. »Mene kotiin katsomaan», sanoi kala. Ja ukko meni kotiin, ja siinä akka seisoi kunin-gaskruunu päässä ja purppuraviitta hartioilla ja sanoi: »Miksi et pyytänyt keisari-riksi? Mene heti rantaan ja sano, että tahdon tulla keisariksi!» Ukko ei ensin olisi tahtonut, mutta meni kumminkin.

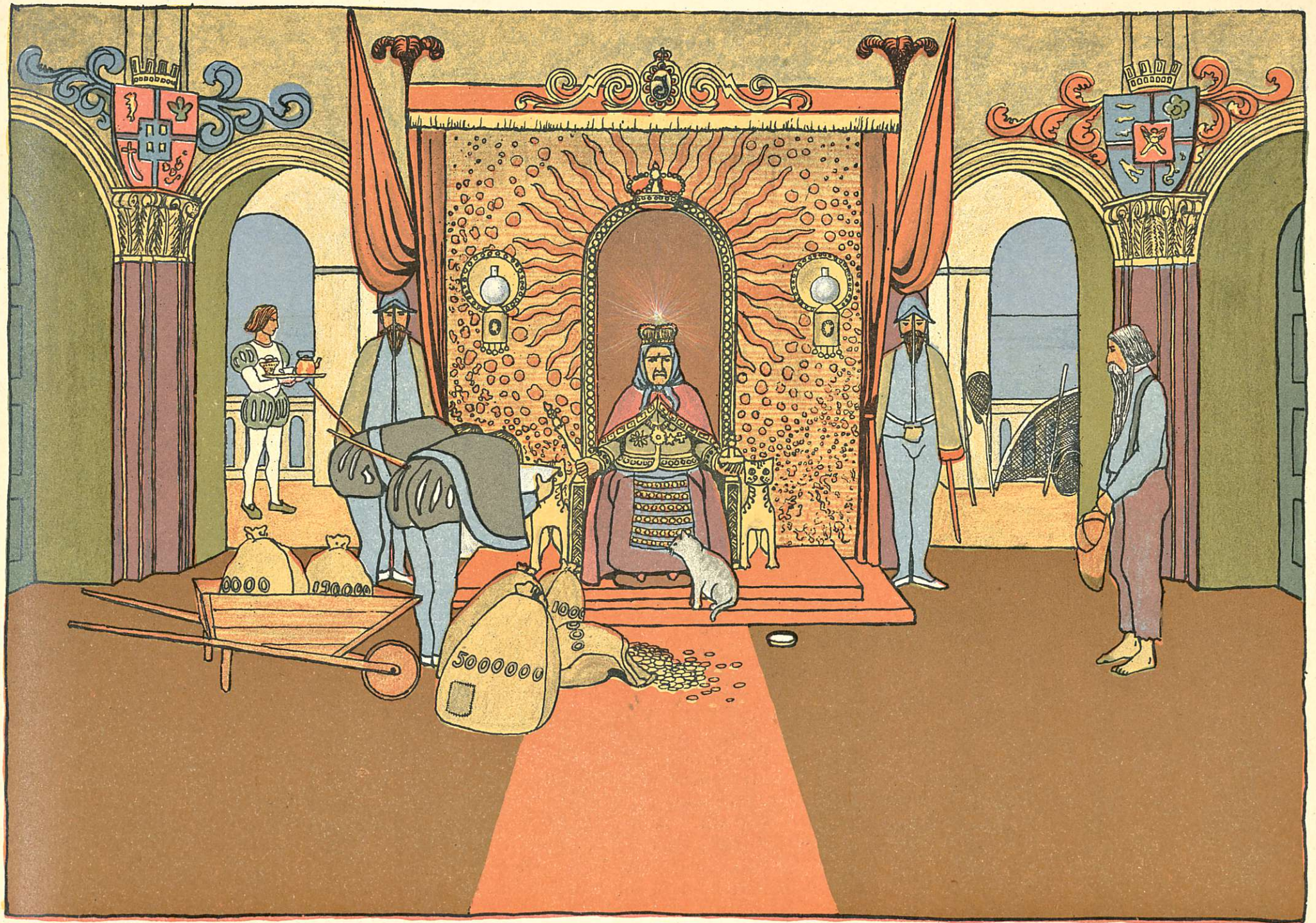

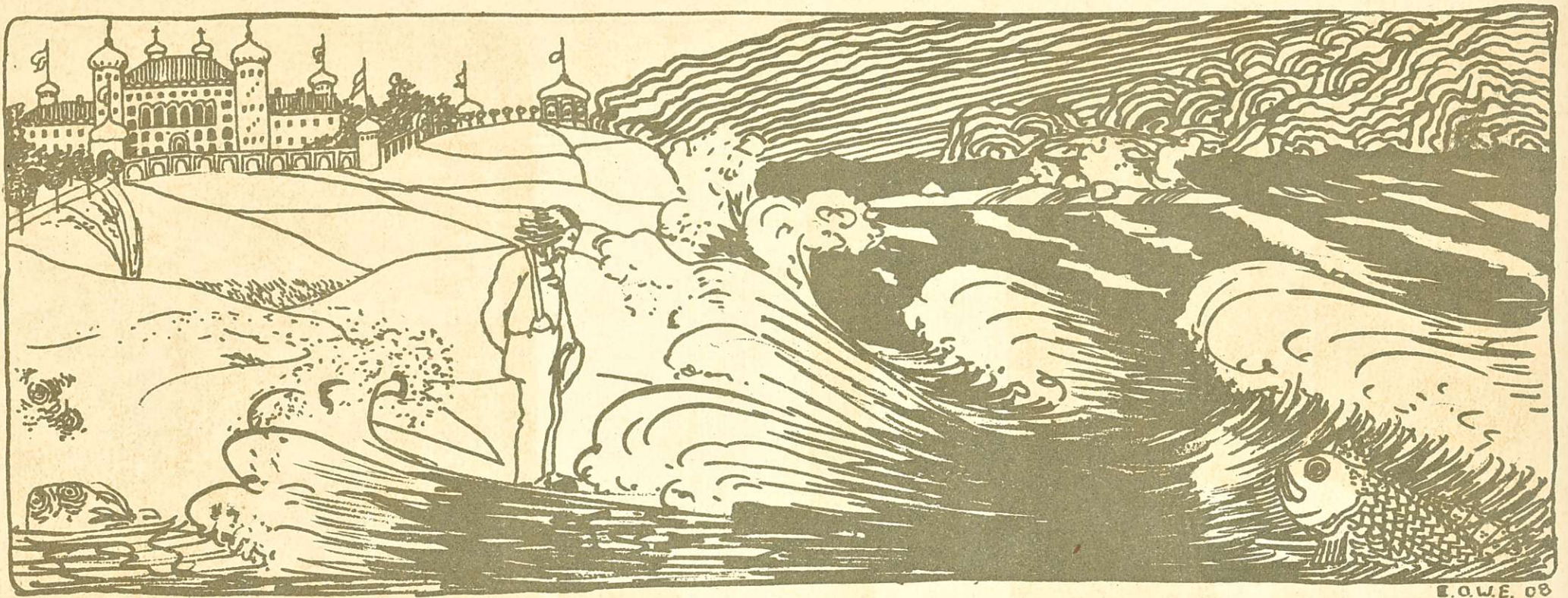

Ja ukko tuli rantaan, mutta nyt tuuli oli yltynyt kovaksi myrskyksi, ja hän huusi:

»Kampelainen meren syvän,
neuvon pyydän selvän, hyvän,
sillä mitä tahdonkaan
vaimoni ei tyydy vaan!»

»Mitä hän sitten tahtoo?» kysyi kala. »Hän tahtoo tulla keisariksi!» sanoi ukko. »Mene kotiin katsomaan», sanoi kala. Ja ukko meni kotiin, ja siellä akka istui kultaisella valtaistuimella suuressa salissa ja kultaa hänellä oli vaikka kuinka paljon. Ukko sanoi: »Nyt olet kai tyytyväinen, akkaseni, kun sinusta on tullut keisari ja olet niin kauniisti puettu.» Mutta Liisa vastasi: »Eipä ole niinkään hauska vain hallita maata ja hoitaa rahoja, parempi olisi hallita ihmisten ajatuksia. Mene rantaan ja pyydä, että saisin tulla paaviksi.» Ukko ei ensin olisi tahtonut, mutta meni kumminkin.

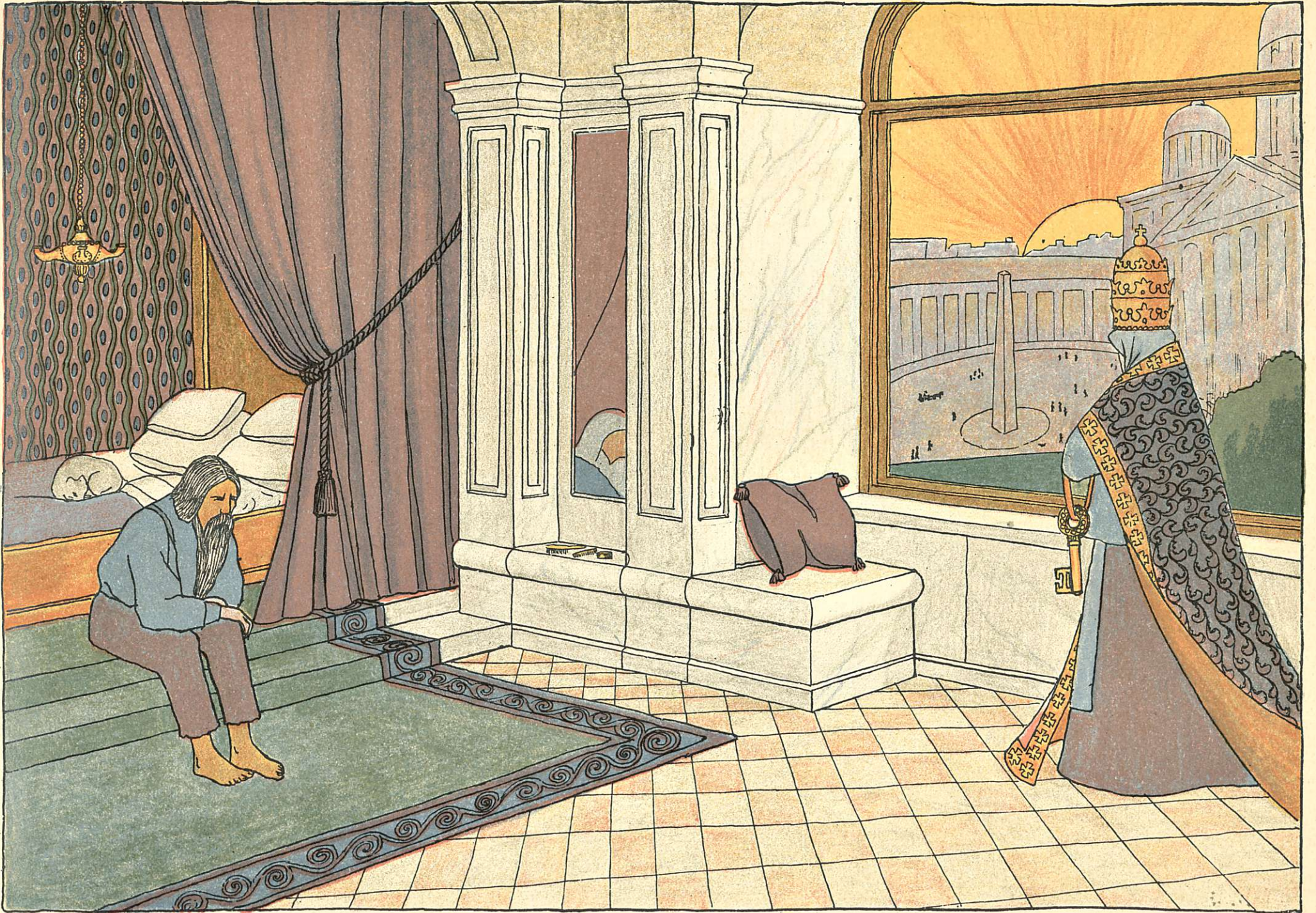

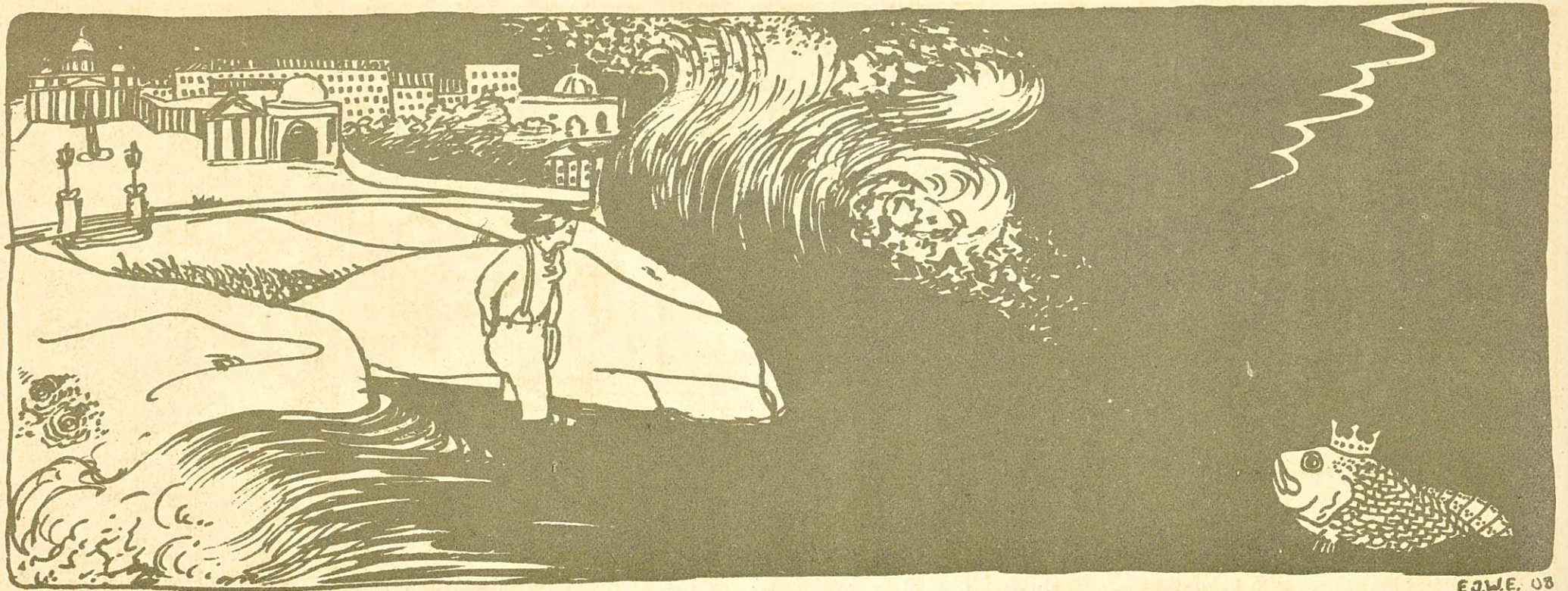

Ja ukko tuli rantaan, mutta siellä riehui nyt hirveä rajumyrsky ja mustia ukkospilviä ajelehti taivaalla, ja hän huusi:

»Kampelainen meren syvän,
neuvon pyydän selvän, hyvän,
sillä mitä tahdonkaan
vaimoni ei tyydy vaan!»

»Mitä hän sitten haluaa?» kysyi kala. »Hän tahtoo tulla paaviksi!» sanoi ukko. »Mene kotiin katsomaan», sanoi kala. Ja ukko meni kotiin, ja kas, nyt akka olikin paavi, ja silloin sanoi ukko: »Nyt olet kai tyytyväinen, akkaseni, sillä nyt sinä hallitset kaikkia ihmisiä ja kannat taivaan valtakunnan avainta.» »Niin», sanoi akka, ja he menivät yhdessä levolle. Mutta kun he heräsivät aamulla, niin näki Liisa ikkunasta nousevan auringon ja hän sanoi ukolle: »Katsos, aurinko antaa eloa kaikelle ja siksi se on vielä mahtavampi kuin minä; minä tahtoisin tulla auringoksi.» »Oletko hullu, akka, et sinä voi tulla auringoksi», sanoi ukko. Mutta akka vastasi: »Koska kalastajan vaimosta on voinut tulla paavi, niin voi paavistakin tulla aurinko. Mene rantaan ja pyydä, että minusta tulisi aurinko.» Ukko ei ensin olisi tahtonut, mutta meni kumminkin.

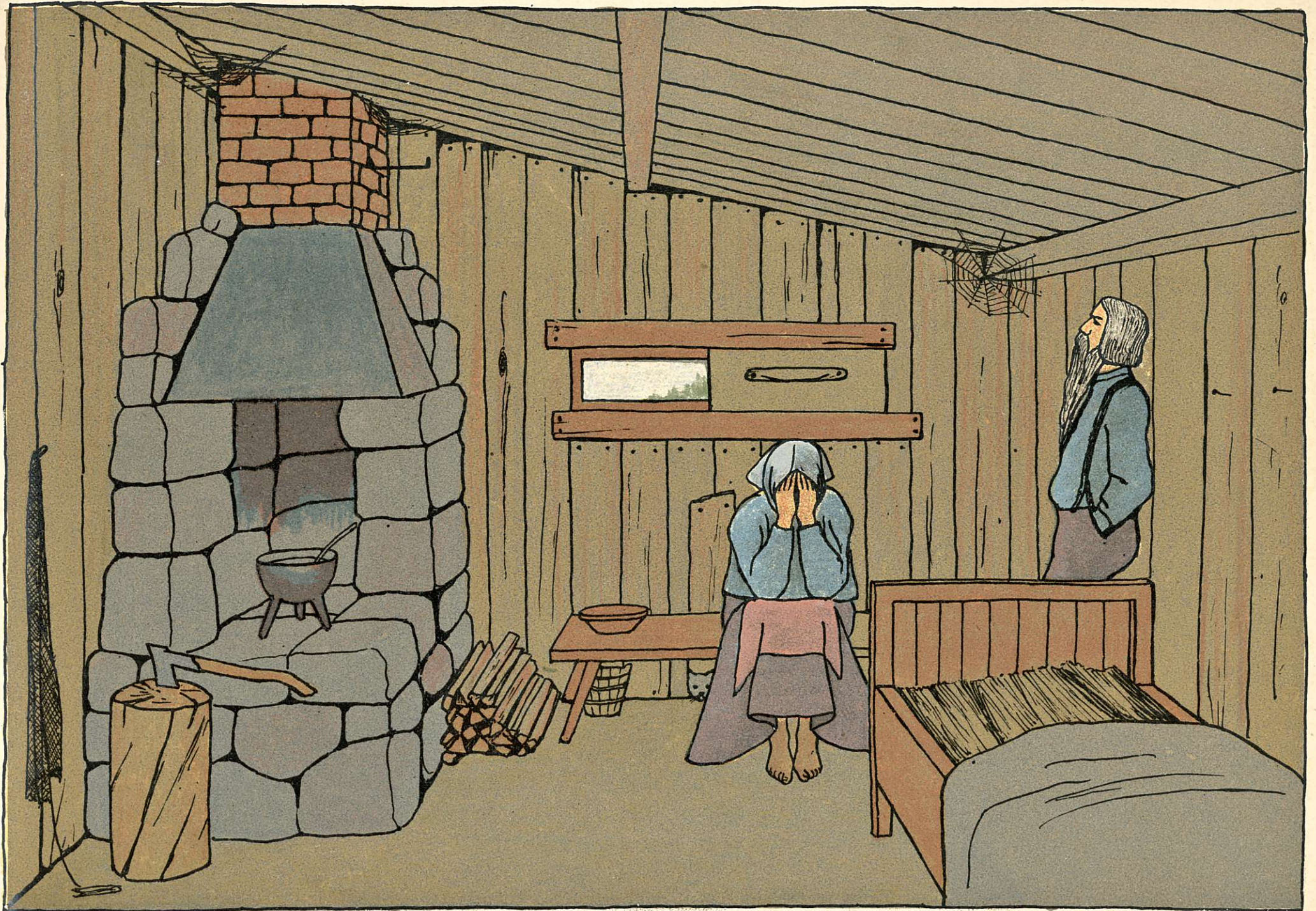

E.D.W.E. 08

Ja ukko tuli rantaan, mutta nyt rajuilma raivosi täydellä voimalla, hirveä tuulispää riehui merellä ja salammat välkkyivät pimeällä taivaalla, ja hän huusi:

»Kampelainen meren syvän,
neuvon pyydän selvän, hyvän,
sillä mitä tahdonkaan
vaimoni ei tyydy vaan!»

»Mitä hän sitten haluaa?» kysyi kala. »Hän tahtoo tulla auringoksi!» sanoi ukko. »Mene kotiin katsomaan», sanoi kala. Ja ukko meni, ja akka istui ja itki vanhassa mökin pahasessaan ja siellä hän istuu vielä tänäkin päivänä.

OSKEYHTIÖ F. TILGMANN, HELSINKI 1909.